

**ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PREPREČEVANJU
PRANJA DENARJA IN FINANCIRANJA TERORIZMA**

I. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 60/07, 9/10, 77/11 in 108/12-ZIS-E) se prvi odstavek 37. člena spremeni tako, da se glasi:

»(1) Osebe, ki opravljajo dejavnost prodaje blaga ali opravljajo storitve v Republiki Sloveniji, od stranke ali nekoga tretjega pri prodaji posameznega blaga ali opravljanju posamezne storitve ne smejo sprejeti plačila v gotovini, če to plačilo presega vrednost 5 000 eurov. Med osebe, ki opravljajo dejavnost prodaje blaga, se štejejo pravne in fizične osebe, ki organizirajo ali izvajajo dražbe, trgujejo z umetninami, se ukvarjajo s prometom plemenitih kovin in dragih kamnov ter izdelkov iz le-teh ter druge pravne in fizične osebe, ki pri prodaji blaga sprejemajo plačila v gotovini. Med osebe, ki opravljajo storitve se štejejo pravne in fizične osebe, ki opravljajo dejavnost davčnega svetovanja, posredovanja pri sklepanju kreditnih in posojilnih poslov, računovodskih storitev, fiduciarnih storitev, pravnega zastopanja in druge pravne in fizične osebe, ki pri opravljanju storitev sprejemajo plačila v gotovini.«

V drugem odstavku se za besedilom »prodano blago« doda besedilo »ali opravljeno storitev«, številka »15 000« pa se nadomesti s številko »5 000«.

V tretjem odstavku se za besedilom »prodaje blaga« doda besedilo »ali opravljajo storitev«.

2. člen

V petem odstavku 87. člena se za besedo »blago« doda besedilo »in opravljene storitve«, številka »15 000« pa se nadomesti s številko »5 000«.

3. člen

V 18. točki prvega odstavka 91. člena se za besedo »blaga« doda besedilo »ali opravljanju posamezne storitve«, za besedilom »ki presega vrednost« se številka 15 000 nadomesti s številko »5 000«, za besedilom »ki skupaj presegajo vrednost« pa se številka »15 000« nadomesti s številko »5 000«.

4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

II. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Do sprejetja novega Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Ur.l. RS št. 60/07), ki je začel veljati dne 21. 7. 2007, zakonska ureditev ni vsebovala določb v zvezi z omejitvijo gotovinskega poslovanja. V zakon iz leta 2007 so bile te določbe vključene zaradi uskladitve z obveznostmi, ki jih je *Tretja Direktiva Evropskega Parlamenta in Sveta 2005/60/ES o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranja terorizma* (v nadaljevanju: tretja EU direktiva) nalaga v uvodnih določbah (točka 18). Direktiva v tej točki izrecno navaja, da pri plačilu v gotovini višji zneski predstavljajo veliko tveganje za pranje denarja in financiranja terorizma. Države, ki dopuščajo plačevanje v gotovini v znesku, ki presega določen prag, morajo zato zagotoviti, da se ukrepi odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma izvajajo tudi pri pravnih in fizičnih osebah, ki trgujejo z blagom, če so plačila izvršena v gotovini in znašajo več kot 15.000 evrov. Skladno z ugotovitvami FATF je namreč gotovina glede na svojo obliko in možnost prenosljivosti še vedno poglavitni, če ne celo glavni generator umazanega denarja.

V skladu z 18. točko Direktive 2005/60/ES bi torej vsi trgovci z blagom, ki sprejemajo plačila (na blagajni) za prodano blago v gotovini morali postati zavezanci za izvajanje predlaganega zakona. Da bi se izognili velikemu številu novih zavezancev, je bila takrat sprejeta odločitev, da se raje uvede omejitev pri sprejemanju gotovinskih plačil blaga v vrednosti nad 15.000 evrov, ki se ne izvajajo preko transakcijskih računov. Cilj navedene določbe je bil, da se vsa gotovinska plačila blaga v zneskih nad 15.000 evrov (posamezne transakcije nad 15.000 evrov ali več med seboj povezanih transakcij, ki bi skupaj presegle znesek 15.000 evrov) izvajajo preko nadzorovanih kreditnih in finančnih institucij, ki so že vključene v sistem odkrivanja in preprečevanja pranja denarja. Predlagana ureditev tako omejuje možnost izvajanja gotovinskih transakcij pri gospodarskih subjektih, ki opravljajo dejavnost organiziranja ali izvajanja dražb, trgovanja z umetninami, prometa plemenitih kovin in dragih kamnov ter izdelkov iz le-teh ter pri drugih pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo dejavnost prodaje blaga (kot so trgovci z avtomobili itd.), vendar le v tistem delu, ki je z vidika možnosti zlorabe za pranje denarja in financiranje terorizma najbolj tvegan, in sicer pri sprejemanju neposrednih plačil pri prodaji blaga za gotovino v vrednostih, ki presegajo 15.000 evrov, medtem ko bi sprejemanje gotovine pod navedenim zneskom ostalo brez omejitev, če to ni v nasprotju z drugimi zakoni.

Nekatere države so se že odločile za omejitev gotovinskih plačil, kadar gre za visoke zneske, npr. nad 15.000 evrov. V nadaljevanju navajamo primere nekaterih evropskih držav, ki so v svoji zakonodaji že omejile visoka gotovinska plačila.

Belgija je omejitev uvedla ob zadnjih spremembah zakona o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranja terorizma v letu 2004. V preventivnem zakonu je določila, da blago, ki ga prodaja trgovec, ne more biti plačano z gotovino, v kolikor cena blaga presega 15.000 evrov. V primeru prodaje nepremičnin zakon posebej določa, da mora biti kupnina plačana z bančnim nakazilom ali čekom, z izjemo za delež do 10% kupnine, če vrednost tega deleža ne presega 15.000 evrov. Pred tem je Belgija v zvezi s tem za mnenje zaprosila tudi Evropsko centralno banko (v nadaljevanju: ECB), ki je svoje mnenje izdala septembra 2002. Stališče ECB v tej točki je bilo, da takšna omejitev plačevanja z gotovino ne vpliva na status evra kot zakonitega plačilnega sredstva EU in je skladna s pravom EU. Takšna ureditev tudi ne posega v obstoječe pravice pravnih in fizičnih oseb glede svobodnega nastopanja na trgu in ne omejuje njihove konkurence, saj je splošna in velja za vse, ki prejemajo plačila za prodano blago v gotovini, ki presega vrednost 15.000 evrov. Pred kratkim je Belgija mejni znesek znižala na 5.000 evrov, v januarju 2014 pa namerava ta znesek dodatno znižati na 3.000 evrov.

Tudi Makedonija, je v okviru zakona za preprečevanje pranja denarja prepovedala vsako gotovinsko plačevanje, poravnavanje ali sprejemanje gotovine v zneskih nad 15.000 evrov, če transakcije niso izvedene preko finančnih institucij, ki imajo dovoljenje za izvajanje plačilnega prometa.

Že mnogo prej kot Belgija in Makedonija je kar precej omejitev glede uporabe gotovine in finančnih instrumentov na prinosnika predpisala Italija, in sicer z zakonom iz leta 1991. Če zneski presegajo 10.300 evrov (nekdanjih 20.000.000 ITL) so prepovedani prenosi gotovine, čekov in menic na prinosnika, do katerih med dvema različnima strankama pride iz kakršnega koli razloga. Takšni prenosi ali odstopi se smejo izvajati samo preko pooblaščenih posrednikov, ki jih določa zakon. Leta 2007 so v Italiji v svojo zakonodajo implementirali Direktivo 2005/60/ES in znesek dvignili na višino 12.500 evrov, vendar pa so ga leta 2010 znižali na 5.000 evrov (D.L. 31.05.2010, n.78), v avgustu leta 2011 na 2.500 evrov (D.L. 13.08.2011, n. 138) in v decembru 2011 na 1.000 evrov (D.L. 6.12.2011, n. 201). Predvsem zadnje znižanje je bilo utemeljeno z bojem zoper davčne utaje in z njimi neločljivo povezanim pranjem denarja.

Prav tako sta gotovinsko poslovanje omejili tudi Francija, ki je mejo gotovinskega poslovanja postavila na znesek 3.000 evrov in Portugalska, ki je to mejo postavila na 1.000 evrov.

Poudariti velja, da vse navedene omejitve, tako kot jih nameravamo uveljaviti v Sloveniji, ne veljajo za promet med fizičnimi osebami, t.j. občani, ampak se omejitve nanašajo izključno na plačilo blaga in storitev v pravnem prometu med samimi pravnimi osebami ter med pravnimi osebami in fizičnimi osebami. Omejitev se torej nanaša na odnos prodajalec blaga oz. izvajalec storitve, ki sta pravni osebi ali fizični osebi registrirani za opravljanje določene dejavnosti ali izvajanje storitev na eni strani ter kupec blaga oz. storitve, ki je običajno fizična oseba, na drugi strani.

Splošna težnja mednarodne skupnosti na področju izvajanja preventivnih ukrepov s področja pranja denarja in financiranja terorizma namreč je, da se zaradi omogočanja sledljivosti izvora denarja, plačevanje z gotovino čim bolj omeji ter izpodbudi uporaba drugih negotovinskih oblik plačil. Poleg tega Direktiva 2005/60/ES določa, da se lahko države članice odločijo *sprejeti strožje predpise*, da bi se primerno odzvale na tveganje, povezano s plačevanjem visokih zneskov v gotovini. Glede na navedeno možnost, ki jo omogoča Direktiva 2005/60/ES je v 1. členu predloga zakona predlagano, da se znesek omejitve pri sprejemanju gotovinskih plačil blaga iz vrednosti 15.000 evrov zniža na 5.000 evrov pri čemer bi se prepoved razširila tudi na dejavnost opravljanje storitev. Razlogi za takšen predlog so naslednji:

- Kot po ugotovitvah mnogih drugih držav in mednarodnih organizacij je tudi po ugotovitvah predlagatelja gotovina kot plačilno sredstvo z vidika pranja denarja še vedno visoko tvegan produkt. Denarne transakcije v gotovini še vedno predstavljajo enega izmed pogostejše uporabljenih načinov prikrivanja protipravno pridobljenih premoženjskih koristi v Sloveniji, s katerim se uspešno prikriva dejanski izvor premoženja. Možnost zlorabe gotovine za pranje denarja je namreč podana v vseh primerih zamenjave ali uporabe gotovine, pri prenosu gotovine čez državno mejo ter vsakršni konverziji gotovine v negotovinske plačilne instrumente oziroma oblike in obratno, saj je pri tem možnost ugotavljanja dejanskega izvora, nahajanja ali gibanja gotovine v finančnem sistemu ali izven njega zelo omejena oziroma je v veliki večini primerov zaradi narave in oblike prenosov praktično nemogoča.
- Izkušnje Urada RS za preprečevanje pranja denarja pri obravnavanju konkretnih zadev s področja sumljivih transakcij so pokazale, da gotovinske transakcije predstavljajo povečano tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma. Na Uradu tako v zadnjih nekaj letih ugotavljamo trend naraščanja števila sporočenih sumljivih transakcij, ki jih Uradu sporočajo finančne institucije in ki se nanašajo na dvige in pologe gotovine. Po opravljenih analizah teh sumljivih transakcij vse pogostejše ugotavljamo razloge za sum storitve kaznivega dejanja pranja denarja ali drugih kaznivih dejanj povezanih z gotovinskimi transakcijami. Tako je bilo v zadnjih

dveh letih v zadevah, ki jih je Urad poslal na policijo/tožilstvo zaradi razlogov za sum pranja denarja in predhodnih kaznivih dejanj, s pologi gotovine na bančne račune povezana četrtina vseh obravnavanih zadev, z dvigi gotovine pa celo nekaj več kot polovica vseh zadev. Med kaznivimi dejanji povezanimi z gotovinskimi transakcijami izstopajo davčne zatajitve iz naslova zatajitve davka na dodano vrednost in v nadaljevanju kazniva dejanja pranja denarja. Gre za tipologijo zlorabe podjetij »missing trader« (za katera se je v Sloveniji uveljavil tudi izraz »slamnato podjetje«) v povezavi s tipologijo izvajanja gotovinskih transakcij, ki omogočajo anonimne prenose denarja.

- Obveznost izvršitve plačila nad 5 000 evrov preko nadzorovanih kreditnih in finančnih institucij, bo omogočila boljši pregled nad tokovi denarnih sredstev posameznega poslovnega subjekta, s čimer se brez dvoma dodatno utrdi možnost učinkovitega izvajanja pooblastil Urada in drugih pristojnih organov v zvezi s preiskovanjem kaznivih dejanj pranja denarja in financiranja terorizma, ne nazadnje pa tudi iskanjem izvora protipravno pridobljene premoženjske koristi ter možnostjo njenega kasnejšega zasega ali odvzema.
- Znesek 5 000 evrov je namreč še zmeraj dovolj visok, da omogoča nemoteno gotovinsko poslovanje v primeru običajnih poslov, ki so tudi najbolj pogosti pri poslovanju prebivalstva (nakup osnovnih življenjskih potrebščin, vključno s tehničnim in podobnim blagom ter plačila storitev kot so odvetniške, notarske, davčne, zdravstvene, svetovalne in druge storitve). V kolikor pa bo znesek za prodano blago ali opravljeno storitev presegal 5 000 evrov, se bo v skladu s predlogom zakona zahtevalo plačilo preko transakcijskega oziroma plačilnega računa.
- Predlagana ureditev ne posega bistveno v redno poslovanje pravnih in fizičnih oseb, saj omejitve gotovinskega poslovanja nad določenim zneskom oziroma njegova preusmeritev na kreditne in finančne institucije za trgovce z blagom ne predstavlja dodatnih administrativnih obremenitev, povezanih z izvajanjem ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja ter financiranja terorizma..
- Predlagana ureditev sama po sebi ne prepoveduje gotovinskega poslovanja kot takega, ampak ga zgolj omejuje na način, da preusmerja izvajanje visokih (in s tem tveganih) gotovinskih transakcij k bankam in drugim finančnim institucijam.
- Z v tem členu vsebovano rešitvijo se ne bi v ničemer omejilo gospodarsko poslovanje oziroma nastop poslovnih subjektov na trgu. Doseglo se bo izenačenje obravnave z vidika ZPPDFT med subjekti, ki prodajajo blago in subjekti, ki opravljajo storitve ob hkratni preusmeritvi velikih plačil preko transakcijskih računov. Poslovanje zavezancev bo na ta način postalo bolj transparentno, posledica tega pa bo onemogočeno izogibanje plačilu predpisanih dajatev ob hkratnem zmanjšanju tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma.

K 2. členu

Zaradi spremenjenega zneska v 37. členu (prepoved gotovinskega poslovanja) in razširitve prepovedi gotovinskega poslovanja na opravljanje storitev, je bilo potrebno popraviti tudi znesek v petem odstavku 87. člena.

K 3. členu

Zaradi spremembe 37. člena je potrebno ažurirati kršitve ZPPDFT in pravno podlago, ki od zavezanca zahteva dolžno ravnanje.

K 4. členu

Naveden je pričetek veljave sprememb zakona, in sicer 15 dan po objavi v Uradnem listu R Slovenije.

III. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINAJAJO

37. člen (omejitev gotovinskega poslovanja)

(1) Osebe, ki opravljajo dejavnost prodaje blaga v Republiki Sloveniji, od stranke ali *nekoga tretjega* pri prodaji posameznega blaga ne smejo sprejeti plačila v gotovini, če to plačilo presega vrednost 15 000 eurov. Med osebe, ki opravljajo dejavnost prodaje blaga, se štejejo pravne in fizične osebe, ki organizirajo ali izvajajo dražbe, trgujejo z umetninami, se ukvarjajo s prometom plemenitih kovin in dragih kamnov ter izdelkov iz le-teh ter druge pravne in fizične osebe, ki pri prodaji blaga sprejemajo plačila v gotovini.

(2) Omejitev sprejemanja gotovinskih plačil iz prejšnjega odstavka velja tudi, če se plačilo za prodano blago opravi v več med seboj povezanih gotovinskih transakcijah, ki skupaj presegajo vrednost 15 000 eurov.

(3) Osebe, ki opravljajo dejavnost prodaje blaga, plačilo iz prvega in drugega odstavka tega člena od stranke ali *nekoga tretjega* sprejmejo na svoj *plačilni račun*, če ni z drugim zakonom določeno drugače.

87. člen (drugi nadzorni organi)

(1) Banka Slovenije v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 1., 2., 3., 9. in 10. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 5., 6. in 7. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 6., 8., 16. (h) in 16. (i) točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah.

(4) Davčna uprava Republike Slovenije v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 12., 13. in 14. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah.

(5) Davčna uprava Republike Slovenije v skladu s svojimi pooblastili opravlja nadzor nad izvajanjem prepovedi sprejemanja plačil za blago v gotovini, ki presega vrednost 15 000 eurov, pri pravnih in fizičnih osebah iz 37. člena tega zakona.

(6) Tržni inšpektorat Republike Slovenije v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 15., 16. (a), 16. (b), 16. (g) in 16. (p) točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah.

(7) Agencija za javni nadzor nad revidiranjem in Slovenski inštitut za revizijo v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravljata nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 11. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah.

(8) Odvetniška zbornica v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri odvetnikih in odvetniških družbah ter drugih osebah.

(9) Notarska zbornica v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri notarjih in drugih osebah.

(10) Nadzorni organi iz tega člena morajo drugemu nadzornemu organu na njegovo zahtevo predložiti vse potrebne informacije, ki jih potrebuje za opravljanje nadzornih nalog.

91. člen **(najtežje kršitve)**

(1) Z globo od 12 000 do 120 000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. če ne izdela analize tveganja oziroma ne določi ocene tveganja posamezne skupine ali vrste stranke, poslovnega razmerja, produkta, ali transakcije (drugi odstavek 6. člena tega zakona);
2. če ne opravi pregleda stranke (prvi odstavek 8. člena in sedmi odstavek 12. člena tega zakona);
3. če s stranko sklene poslovno razmerje, ne da bi pred tem izvedla predpisane ukrepe (prvi odstavek 9. člena tega zakona);
4. če opravi transakcijo, ne da bi pred tem izvedla predpisane ukrepe (10. člen tega zakona);
5. če ne ugotovi in ne preveri istovetnosti fizične osebe oziroma njenega zakonitega zastopnika, samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, pravne osebe, zakonitega zastopnika pravne osebe, pooblaščenca, zastopnika drugih oseb civilnega prava in dejanskega lastnika pravne osebe ali podobnega pravnega subjekta tujega prava oziroma ne pridobi predpisanih podatkov ali jih ne pridobi na predpisani način ali ne pridobi overjenega pisnega pooblastila ali pisnega besedila za zastopanje (13., 14., 15., 16., 17. in 20. člen tega zakona);
6. če ugotovi in preveri istovetnosti stranke z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila na nedovoljeni način (peti odstavek 13. člena tega zakona);
7. če ne ugotovi in preveri istovetnosti stranke ob vstopu stranke v igralnico oziroma igralni salon ali ob vsakokratnem pristopu stranke k sefu oziroma ne pridobi predpisanih podatkov ali jih ne pridobi na predpisani način (18. člen tega zakona);
8. če ne pridobi podatkov o namenu in predvideni naravi poslovnega razmerja ali transakcije ter drugih podatkov po tem zakonu oziroma ne pridobi vseh zahtevanih podatkov (21. člen tega zakona);
9. če je organizacija sklenila poslovno razmerje v nasprotju z določbami zakona (peti odstavek 27. člena tega zakona);
10. če pri sklepanju kontokorentnega razmerja z banko ali drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi, ne izvede predpisanih ukrepov ter dodatno ne pridobi podatkov, informacij in dokumentacije v skladu s prvim odstavkom 30. člena ali jih ne pridobi na predpisani način (prvi in tretji odstavek 30. člena tega zakona);
11. če sklene ali nadaljuje kontokorentno razmerje z banko ali drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi, v nasprotju z zakonom (četrti odstavek 30. člena tega zakona);
12. če pri sklepanju poslovnega razmerja ali opravljanju transakcije za stranko, ki je tuja politično izpostavljena oseba, ne pridobi podatkov o izvoru sredstev in premoženja, ki so ali bodo predmet poslovnega razmerja oziroma transakcije, ali jih ne pridobi na predpisani način (1. točka šestega odstavka 31. člena tega zakona);

13. če v okviru poglobljenega pregleda stranke, ki ob ugotavljanju in preverjanju istovetnosti ni osebno navzoča pri organizaciji, poleg ukrepov iz prvega odstavka 7. člena ne sprejme enega ali več dodatnih ukrepov iz drugega odstavka 32. člena (prvi odstavek 32. člena tega zakona);
14. če opravi poenostavljeni pregled stranke kljub temu, da v zvezi z njo ali transakcijo obstajajo razlogi za sum pranja denarja, ali če sklene kontokorentno razmerje z banko ali drugo podobno kreditno institucijo s sedežem v tretji državi in organizacija ne ravna v skladu s prvim odstavkom 30. člena tega zakona (prvi in drugi odstavek 33. člena tega zakona);
15. če v okviru poenostavljenega pregleda stranke ne pridobi predpisanih podatkov o stranki, poslovnem razmerju ali transakciji ali jih ne pridobi na predpisani način (34. člen tega zakona);
16. če strankam odpira, izdaja ali zanje vodi anonimne račune, hranilne knjižice na geslo ali prinosnika oziroma vodi zanje druge produkte, ki bi posredno ali neposredno omogočali prikrivanje identitete stranke (35. člen tega zakona);
17. če sklepa oziroma nadaljuje korespondenčne ali kontokorentne odnose z banko, ki posluje ali bi lahko poslovala kot navidezna banka, ali z drugo podobno kreditno institucijo, za katero je znano, da dovoljuje uporabo svojih računov navideznim bankam (36. člen tega zakona);
18. če od stranke ali tretje osebe pri prodaji posameznega blaga sprejme plačilo v gotovini, ki presega vrednost 15 000 eurov oziroma sprejme plačilo v več med seboj povezanih gotovinskih transakcijah, ki skupaj presegajo vrednost 15 000 eurov (prvi in drugi odstavek 37. člena tega zakona);
19. če uradu v zakonsko določenem roku ne sporoči predpisanih podatkov, kadar v zvezi s transakcijo ali nameravano transakcijo oziroma stranko obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (tretji, četrti in šesti odstavek 38. člena tega zakona);
20. če uradu v predpisanem roku ne sporoči zahtevanih podatkov, informacij in dokumentacije, kadar so v zvezi z neko transakcijo ali osebo podani razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (prvi, drugi, tretji in četrti odstavek 54. člena tega zakona);
21. če ne upošteva odredbe urada o začasni ustavitvi transakcije ali v zvezi s tem danih navodil urada (57. člen ter prvi in tretji odstavek 68. člena tega zakona);
22. če ne upošteva pisne odredbe urada o tekočem spremljanju finančnega poslovanja določene stranke (prvi, drugi in tretji odstavek 59. člena tega zakona);
23. če uradu v predpisanem roku in na predpisani način ne predložijo podatkov, informacij in dokumentacije v zvezi z opravljanjem njihovih nalog po tem zakonu ter drugih podatkov, ki jih urad potrebuje pri izvajanju nadzora (tretji odstavek 86. člena tega zakona);
24. če ne odpravi ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti v roku, ki ga je odredila pooblaščen uradna oseba (1. točka drugega odstavka 85. člena tega zakona);
25. če stranki ali tretji osebi razkrije dejstva iz prvega odstavka 76. člena tega zakona;
26. če urada ne obvesti o produktu, za katerega namerava opustiti pregled stranke, še pred njegovim trženjem oziroma prodajo (šesti odstavek 12. člena tega zakona);
27. če ne opravi analize vpliva sprememb poslovnih procesov na njeno izpostavljenost tveganju pranja denarja ali financiranja terorizma (45a. člen tega zakona).

(2) Z globo od 800 do 4000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 4000 do 40 000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storita prekršek iz prvega odstavka tega člena.